

[Ivar Nørgaard]

skal konstateres, altså når maskinen er stillet op, og så har vi den risiko, at man først kan vurdere risikoen, når ulykken er indtruffet, og det er en ulempe.

Glistrup (FP):

Hvis – jeg siger udtrykkelig hvis – de virkelig store og stærke EF-drenge kræfters parallelogram inden for overskuelig fremtid skulle udkrystallisere den situation, at EF's Ministerråd skal træffe afgørelse, sige ja eller nej til noget, der bare så nogenlunde ligner det direktivudkast, vi i øjeblikket har til behandling, så vil situationen være som manden, der står oppe på 20-m-vippen og kigger ud over det dejlige, indbydende, vidunderlige svømmehav neden under sig og skal træffe sin bestemmelse: skal jeg springe, eller skal jeg springe ikke?

Det, vi herinde i Folketinget kan tage stilling til, er jo alene, om vi hver for sig i de forskellige partigrupper skal bruge vores spage kræfter til at skubbe den, der står deroppe på 20-m-vippen, lidt i retning af at komme ned i vandet og ud i det uvisse, eller om vi skal trække ham i badebukserne og holde ham tilbage fra at springe. Under alle omstændigheder er det meget begrænset, hvad vi selv i forening kan gøre.

Det er jo således, da Folketingets eneste skråsikre parti, som lever fuldstændig uden for virkelighedens verden, endnu ikke har haft ordet i denne talerordenrækkefølge, at samtlige de, der har været på talerstolen, har udtrykt særdeles stor usikkerhed på det nuværende foreløbige trin af udviklingen om, hvorvidt man skal udøve sin funktion til syvende og sidst med at skubbe til den ene side eller trække i den anden retning.

Og Fremskridtspartiet er ikke nogen undtagelse. Nu er spekteret jo ikke så bredt i de foregående indlæg, men dér, hvor vi nok føler os nærmest placeret, var med det fællesindlæg, der kom på vegne af partiet Venstre og Kristeligt Folkeparti. Også vi ser grandeur'en i dette store ambitiøse projekt, som nu iværksættes.

Hvor vil det dog være vidunderligt, hvis vi virkelig kan opnå det, at vi med disse få pennestrøg kan komme så meget nærmere paradiset i retning af at finde løsningerne på vore velfærds- og velstands- og udviklingsproblemer for den enkelte familie, som udstilles i disse flommeeuropæeres store propagandatogt, for her er ingen hvaler eller hajer eller klippekær

nede i det dybe vand: I kan ganske roligt springe ud og så bare se, hvad der sker.

Nu er det altid rart, når man står i den situation, at man har prøvet det før og ved så nogenlunde, hvad det fører ud i. Men det har vi faktisk ikke. Altså skal man rode igennem for at se, om man på erfaringens område kan finde noget, der kan ligne lidt af det her, for at man kan sige, om man skal sige ja eller man skal sige nej. Det nærmeste, jeg har kunnet komme det, er at sige: Det, der her foreslås, er en gentagelse af DEMKO i dinosaurformat. Og det er unægtelig noget, som vækker ganske betragtelige betæneligheder.

Der har været fremført mange synspunkter, som kan støtte betænelighederne i de foregående indlæg. Det, der for mig står som den største betænelighed, er, at det her i praksis vil udvikle sig til noget, som er socialistisk og korrupt, og det er for mig faktisk to identiske betegnelser. Korruption kan kun trives under socialisme, og socialisme kan ikke trives uden korruption.

Derfor er jeg meget, meget alvorligt bange for, at det her vil føre til, at det, der virkelig er vores nations drivkraft: Den lille vestjyske smedemester, som er begyndt at lave et nyt maskinprodukt, og som har sat sin og familiens ejendom og kautionsforpligtelser osv. ind og er kommet til, at nu skal han til at markedsføre det – bliver opdaget af sådan noget som Siemens' industrispionage: Hov, hov! Her er vist noget, som kan genere os gevaldigt.

De har deres forbindelser i Bruxelles, og de skal hurtigt få fortolket et regulativs § 127 g, stk. 19, 3. pkt., 4. led, på sådan en måde eller få indføjet en sådan bestemmelse, at den lille vestjyske kan blive udslettet.

Vi kan ganske roligt se i øjnene, at de organer, hvad enten det er et selvstændigt EF-Kommissionsdirektorat eller det er noget som helst andet, i den grad ville blive styret og reguleret af de meget, meget store og stærke interesser.

Det er selvfølgelig rart, hvis det her kunne medføre, at de handelshindringer, f.eks. dansk eksport har mødt, typisk i Frankrig med deres sabotage, men vel også i andre sydeuropæiske lande, kunne forsvinde. Men jeg er alvorligt bange for, at det her vil kunne føre ud i lige præcis det stik modsatte: De vanskeligheder af usaglig karakter, vi har mødt f.eks. i Frankrig, vil nu blive mødt i alle EF-lande.